

תלמוד בבלי על ספר נחמיה

קידושין ע:א

ממזרי: מנולן דכתיב (נחמיה ב, ז) וישמע סנבלט החרוני וטוביה העבד העמוני וכתוב (נחמיה ו, יח) כי רבים ביהודה בעלי שבועה לו כי חתן הוא לשכניה בן ארח ויהוחנן בנו לקח את בת משלם בן ברכיה קסבר עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד ממזר

מגילה כ:ב

אלא אמר רבי זירא מהכא (נחמיה ד, טו) ואנחנו עושים במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים

קידושין ע:א

ממזרי: מנולן דכתיב (נחמיה ב, ז) וישמע סנבלט החרוני וטוביה העבד העמוני וכתוב (נחמיה ו, יח) כי רבים ביהודה בעלי שבועה לו כי חתן הוא לשכניה בן ארח ויהוחנן בנו לקח את בת משלם בן ברכיה קסבר עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד ממזר

קידושין ע:א

אמר רבה בר בר חנה כל הנושא אשה שאינה הוגנת לו מעלה עליו הכתוב כאילו חרשו לכל העולם כולו וזרעו מלח שנאמר (נחמיה ז, טא) ואלה העולים מתל מלח תל חרשא

סוטה לט:א

אמר רבא בר רב הונא כיון שנפתח ספר תורה אסור לספר אפילו בדבר הלכה שנאמר (נחמיה ח, ה) ובפתחו עמדו כל העם ואין עמידה אלא שתיקה שנא' (איוב לב, טז) והוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד ר' זירא אמר רב חסדא מהכא (נחמיה ח, ג) ואזני כל העם אל ספר התורה

סוטה לט:א

אמר רבא בר רב הונא כיון שנפתח ספר תורה אסור לספר אפילו בדבר הלכה שנאמר (נחמיה ח, ה) ובפתחו עמדו כל העם ואין עמידה אלא שתיקה שנא' (איוב לב, טז) והוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד ר' זירא אמר רב חסדא מהכא (נחמיה ח, ג) ואזני כל העם אל ספר התורה

גדרים לז:ב

אמר רב חננאל אמר רב מ"ד נחמיה ח:ח ויקראו בספר תורת האלהים מפורש ושום שכל ויבינו במקרא ויקראו בספר תורת האלהים זה מקרא מפורש זה תרגום ושום שכל אלו הפסוקים ויבינו במקרא זה פיסוק טעמים ואמרי לה אלו המסורות

מגילה ג:א

אמר רב חננאל אמר רב מאי דכתיב (נחמיה ח, ח) ויקראו בספר תורת האלהים מפורש ושום שכל ויבינו במקרא ויקראו בספר תורת האלהים זה מקרא מפורש זה תרגום ושום שכל אלו הפסוקים ויבינו במקרא אלו פיסוקי טעמים ואמרי לה אלו המסורת שכחום וחזרו ויסודם

ביצה טו:ב

אמר הללו בעלי חביות כת שלישיית אמר הללו בעלי כדין כת רביעית אמר הללו בעלי לגינן כת חמישית אמר הללו בעלי כוסות התחילו כת ששית לצאת אמר הללו בעלי מארה נתן עיניו בתלמידים התחילו פניהם משתנין אמר להם בני לא לכם אני אומר אלא להללו שיצאו שמניחים חיי עולם ועוסקים בחיי שעה בשעת פטירתן אמר להם (נחמיה ח, י) לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש היום לאדונינו ואל תעצבו כי חדות ה' היא מעוזכם

ביצה טו:ב

מאי כי חדות ה' היא מעוזכם אמר רבי יוחנן משום רבי אליעזר בר' שמעון אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל בני לוו עלי וקדשו קדושת היום והאמינו בי ואני פורע

ביצה טו:ב

מאי לאין נכון לו אמר רב חסדא למי שלא הניח עירובי תבשילין איכא דאמרי מי שלא היה לו להניח עירובי תבשילין אבל מי שהיה לו להניח עירובי תבשילין ולא הניח פושע הוא

סוכה לז:א

לא מצא ארבעת מינין יהא יושב ובטל והתורה אמרה בסוכות תשבו שבעת ימים סוכה של כל דבר וכן בעזרא אומר (נחמיה ח, טו) צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבות (ועשו) סוכות ככתוב

סוכה יב:א

ר' ירמיה ושדא ביה נרגא רב אשי אמר מגרנך ולא גורן עצמו מיקבך ולא יקב עצמו רב חסדא אמר מהכא (נחמיה ח, טו) צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבות היינו הדס היינו עץ עבות אמר רב חסדא הדס שוטה לסוכה ועץ עבות ללולב

תלמוד בבלי על ספר נחמיה

תענית יב:ב

מכאן ואילך בעינן רחמי שנא' (נחמיה ט, ג) ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורת ה' אלהיהם רביעית היום ורביעית מתודים ומשתחווים לה' אלהיהם

סוטה מ:ב

וכל כך למה לפי שאין עונין אמן במקדש תנו רבנן מנין שאין עונין אמן במקדש שנא' (נחמיה ט, ה) קומו וברכו את ה' אלהיכם מן העולם ועד העולם

סוטה מ:ב

ומנין שעל כל ברכה וברכה תהלה שנאמר (נחמיה ט, ה) [ויברכו שם כבודך] ומרומם על כל ברכה ותהלה על כל ברכה וברכה תן לו תהלה

תענית טז:ב

ומנין שאין עונין אמן במקדש שנאמר (נחמיה ט, ה) קומו ברכו את ה' אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה יכול על כל ברכות כולן לא תהא אלא תהלה אחת ת"ל ומרומם על כל ברכה ותהלה על כל ברכה תן לו תהלה ואלא במקדש מהו אומר ברוך ה' אלהים אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ברוך גואל ישראל והן עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

ברכות סג:א

כל כך למה לפי שאין עונין אמן במקדש ומנין שאין עונין אמן במקדש שנאמר (נחמיה ט, ה) קומו ברכו את ה' אלהיכם מן העולם עד העולם ואומר (נחמיה ט, ה) ויברכו (את) שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה יכול כל הברכות כולן תהא להן תהלה אחת ת"ל ומרומם על כל ברכה ותהלה על כל ברכה וברכה תן לו תהלה

ברכות יג:א

מתיב רבי יוסי בר אבין ואיתימא רבי יוסי בר זבידא (נחמיה ט, ז) אתה הוא ה' האלהים אשר בחרת באברם אמר ליה התם נביא הוא דקא מסדר לשבחיה דרחמנא מאי דהוה מעיקרא

יומא סט:ב

רב גידל אמר גדול שגדלו בשם המפורש ורב מתנא אמר (נחמיה ט, לב) האל הגדול הגבור והנורא

כתובות קי:ב

דא"ר יוסי בר חנינא מנין ששיבת כרכים קשה שנאמר (נחמיה יא, ב) ויברכו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלים

מועד קטן טז:א

ומנלן דנצינן ולייטינן ומחינן ותלשינן שיער ומשבעינן דכתיב (נחמיה יג, כה) ואריב עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם